

OPENBARING VAN DE HEER

6 januari

Onze God en Koning

„Heden heeft de wereld Hem, die door de Maagd gebaard is, erkend. Heden straalt in volle schittering het feest van zijn ‚openbaring‘. Vandaag openbaart Jezus zich aan de mensen als God. De introitus van de mis leidt ons al dadelijk in die geest binnen. Zij stelt ons Jezus voor ogen in de koninklijke majesteit van zijn Godheid: ‚De Heerser, de Heer is gekomen; in zijn handen berusten het rijk, de macht en de heerschappij‘. Bij de aankondiging van de roeping van de heidenen jubelt het epistel een vreugdelied uit. Ook zij zullen in Jezus hun God erkennen en aanbidden: ‚Sta op, Jerusalem, wordt verlicht, want uw Licht komt... Volkeren zullen optrekken naar uw Licht en koningen naar de glans die over U opgaat... Menigten zullen van Saba komen, goud en wierook aanbrenghend en de lof van de Heer verkondigen‘.

Het is nu niet langer het nederige toneel van de herders rond de kribbe, maar de prachtige stoet van de oosterse wijzen, gekomen als vertegenwoordigers van de heidense volkeren en van alle koningen van de wereld, om hulde te brengen aan het goddelijk Kind. Epifanie (of theofanie) betekent: ‚Verschijning van God‘. Het is inderdaad de verschijning van Jezus, als God en Heer van de wereld. Een wonder had zijn Godheid geopenbaard: de buitengewone ster die in het oosten was verschenen. Bij de herinnering aan dit wonder, dat in de liturgie vandaag de eerste plaats inneemt, voegt de Kerk twee andere als aanvulling: de verandering van water in wijn op de bruiloft van Kana en het Doopsel van Jezus in de Jordaan, waarbij een stem uit de hemel getuigde: ‚Dit is mijn welbeminde Zoon‘. Drie wonderen die ons in de juiste gesteltenis moeten brengen om met levendig geloof in het Kind Jezus onze God en Koning te erkennen en te aanbidden.

Onze ster volgen

Het vers van de graduale van de mis vat de gedragingen van de wijzen samen: ‚Wij hebben zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden‘. De ster zien en op weg gaan was één en hetzelfde. Zij hebben niet getwijfeld: hun geloof was sterk, zeker en volledig. Zij zijn niet teruggedeeind voor de vermoeienissen van een lange reis: hun hart was edelmoedig. Zij hebben niets tot later uitgesteld: hun ziel was bereid.

Ook aan de hemel van onze ziel verschijnt vaak een ster: een duidelijke, intieme inspraak van Onze Lieve Heer, die ons uitnodigt tot edelmoedigheid in een bepaalde handeling, of tot een leven van inniger vereniging met Hem. We zouden onze ster altijd met het geloof, de edelmoedigheid en de paraatheid van de wijzen moeten volgen. Als wij ons door haar laten leiden, zal zij ons ongetwijfeld tot God voeren. Dan zullen wij Hem vinden die wij zoeken. De wijzen hebben in hun zoeken volhard, zelfs toen de ster zich aan hun ogen onttrok. Naar hun voorbeeld moeten wij volharden in het goede, ook bij inwendige duisternis. Dan wordt ons geloof op de proef gesteld. Dat komt men alléén te boven door akten van zuiver geloof. Ik weet dat God het wil, dat God mij roept, dat is mij genoeg.

Ik weet wie ik mijn vertrouwen heb geschonken, en ik ben ervan overtuigd, dat Hij bij machte is tot aan die Dag ongerept te bewaren wat mij is toevertrouwd' (2 Tim. 1, 12).

Laat ons, door zulke gevoelens beziel, met de Wijzen naar de kribbe gaan. ‚En zoals de koningen uit hun schatten de Heer mystieke geschenken hebben aangeboden, zo ook willen wij uit ons hart eerbewijzen te voorschijn halen die Hem waardig zijn‘.

Openbaar U aan ons!

„Jezus, ik aanbid U! Gij zijt mijn Heer en mijn God. Want een grote God is de Heer en Koning van alle koningen. In zijn hand zijn alle grenzen der aarde en de toppen der bergen behoren Hem toe. Van Hem is de zee; want Hij heeft ze gemaakt; en het vasteland, want zijn handen hebben het gevormd. En wij zijn uw volk en de schapen van uw weide‘ (vgl. Ps. 94). Ja, Jezus, ik ben één van uw schapen, één van

uw schepselen. Ik ben gelukkig voor U mijn onbeduidendheid te erkennen, en nog gelukkiger in U, lief Kind, mijn God en mijn Schepper te erkennen en te aanbidden als mijn God en Heer.

Doe aan allen uw Godheid kennen, Gij kunt het, Heer. En zoals Gij eens de wijzen tot U gevoerd hebt, verenig nu rond uw kribbe alle volkeren, alle naties.

Gij laat mij begrijpen dat Gij mijn medewerking verlangt voor de komst van uw rijk. Gij wilt dat ik bid, lijd en werk voor de bekering van mijn naasten en van onbekenden; dat ook ik voor uw kribbe de gaven van de wijzen neerleg: de wierook van het gebed, de myrre van de versterving en van het edelmoedig aanvaard lijden uit liefde tot U. En eindelijk het goud van de liefde.

Die liefde zal mij aanzetten tot de volledige gave van mijn hart aan U alléén ; deze zal mij aansporen om te werken en mijzelf weg te schenken voor de bekering van de zondaars en ongelovigen en voor de algehele heiliging van uw uitverkorenen. Mijn Koning, schep in mij een apostelhart. Ik zou vandaag de oprechte lofzangen en de aanbidding van alle mensen op aarde aan uw voeten willen neerleggen. Ondertussen vraag ik U, Jezus: openbaar U aan de wereld. En ik smee ook, U steeds meer aan mijn ziel te doen kennen. Laat uw ster vandaag voor mij schijnen en mij de weg aangeven die recht naar U voert. Geef dat deze dag voor mij een ware Epifanie wordt, een nieuwe openbaring van uw majesteit aan mijn geest en aan mijn hart. Hoe beter men U kent, hoe meer men U bemint, Heer. Ik verlang alléén maar U te kennen om U te beminnen en mij met een steeds toenemende edelmoedigheid aan U weg te schenken.

Bron: Van Hart tot Hart, 1962

Gabriel van de H.Maria Magdalena o.c.d.